

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3215/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., ради раскида уговора и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4538/18 од 21.03.2019. године, у седници одржаној 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4538/18 од 21.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4538/18 од 21.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 129/2018 од 22.06.2018. године, утврђено је да је 05.09.2012. године раскинут уговор о закупу пословног простора у ..., у ул. ..., закључен 17.10.2008. године и оверен 30.10.2008. године, између правног претходника тужених пок. ГГ, као закуподавца и туженог као закупца. Тужбени захтев је одбијен у делу у коме је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 683.740, 00 динара на име уложених средстава у наведени пословни простор са законском затезном каматом од 16.04.2018. године до исплате, на име накнаде штете због неиздавања у подзакуп 430.869,00 динара са законском затезном каматом од 01.05.2018. године до исплате и износ од 468.886, 00 динара на име законске затезне камате за период од 01.06.2009. године до 30.04.2018. године. Одређено је да свака странка сноси своје парничне трошкове, а одбијен захтев тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4538/18 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучи као о

изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку, због потребе за новим тумачењем права и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, имајући у виду основ спора, начин пресуђења и разлоге за утврђење раскида уговора о закупу пословног простора и одбијање тужбеног захтева за враћање уложених средстава у ову непокретност, као и захтев за накнаду материјалне штете. Наиме, спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ је везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака који је настао из уговора о закупу, а нема потребе ни за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народна банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 05.09.2012. године, а вредност предмета спора износи 924.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић